

РЕСУРС 11

Писмо до краля относно отделянето на Валония и на Фландрия

На 15 август 1912 г. известният белгийски юрист, политик и писател Жюл Дестре (Jules Destrée) написа писмо до Албер I, тогавашния крал на Белгия, в защита на френския език и култура в тази държава. Дестре застъпва мнението, че езикът и самосъзнанието са тясно свързани. Ето и откъс от неговото писмо:

„Но има още по-характерно и по-решаващо доказателство за двойствения характер на Вашето кралство, по-неоспоримо от доказателствата, които могат да произтичат от земята, ландшафта, дейностите, темперамента и религиозните вярвания, и то е езикът. (Езикът е съкровище, натрупано в течение на вековете, за дадена общност от хора. Той включва спомена и отекването на нравите, вярванията и болките на тази общност. Той събужда сред хората, които го говорят, неясни впечатления, които ни напомнят на вече избледнелите дни от детството, когато сме бърборели неразбираемо в майчиния скют, но той стига и още по-далеч, той събужда връзки с предците от незапомнени времена. В привързаността ни към езика има нещо тайнствено, защото в езика откриваме не толкова своето разумно съществуване, колкото незначителните дълбини на своята душа. И когато осъзнаваме проблема по този начин, когато мислим за милионите корени, които се простират до най-далечното минало, разбираме свещения характер на езика, разбираме колко са деликатни въпросите, които повдига употребата на езика, и колко те са неразгадаеми за нашия интелект.)“

Дестре използва езика като най-меродавен довод за идентичността и пише в своето писмо - „Вие сте крал на два народа. В Белгия има валонци и фламандци. Няма белгийци“.

От двадесетте години на двадесети век насам са приети редица закони, с които нидерландският и немският се признават за национални езици, в допълнение към френския език.

Източник : ["Les Belges, leur histoire" website](#)

„Ако си испанец, говори на испански“

ДОМ НА ЕВРОПЕЙСКАТА ИСТОРИЯ

Този плакат съдържа политическо послание, използвано в Испания по време на диктатурата на генерал Франсиско Франко (1939-1975 г.), заедно с лика на самия Франко. Плакатът гласи:

„Ако си испанец, говори на испански“

Плакатът е използван с цел възпрепятстване на използването на каталонския език в Каталония след нейното завоюване от армията на Франко в последния етап на Гражданската война през 1939 г. и след края на войната. Ограничения на използването на каталонски език са били налагани в други периоди от историята на Испания.

Източник: Wikimedia commons

“La langue de la République est le français”

„Официалният език на Френската република е френският“

През 1992 г. френското правителство внесе изменения в своята конституция, така че тя да гласи „La langue de la République est le français“ (Официалният език на Френската република е френският). Обаче във Франция съществуват множество малцинствени езици, един от които е бретонският, на който се говори в Бретан. Бретонският език се възприема като важен признак за идентичност в този регион и хората, които говорят на този език, считат неговото запазване за жизненоважно за бъдещите поколения. Но идеята за запазването на този език не намира топъл прием сред всички французи и мнозина смятат, че езиковото многообразие би повлияло отрицателно на идентичността на нацията и би довело до...

„балканизация на Франция“ (Жан-Пиер Шевенмон (Jean-Pierre Chevènement), бивш френски министър на вътрешните работи)

„разместване на френската идентичност „(вестник „Le Figaro“)

Източник: [Jon Henley, 27.06.1999, The Guardian](#)